

[Per Hækkerup.]

me skulle være folk med indflydelse, der tænker på dansk intervention med militære midler på Vesttysklands side. Hvad er det for folk, det ærede medlem tænker på? Hvad er det for folk, der bestemmer Danmarks politik i øjeblikket? Hvad er det for folk, det ærede medlem tillægger disse motiver? Det ærede medlem siger ikke direkte, at de har disse motiver, det tør det ærede medlem ikke, men han stiller det op på en sådan måde, at enhver skal forstå, at de folk i regeringen og i socialdemokratiet, som taler for en bestemt politik og motiverer denne politik, skal man ikke stole på, for de har sikkert helt andre motiver. Efter at have sagt, at medmindre der herhjemme skulle være folk med indflydelse, der tænker på dansk intervention med militære midler på Vesttysklands side, tilføjer det ærede medlem med ægte undertone af, at her blomstrer mistilliden: og det er der dog vel ikke! Dermed har det ærede medlem på sin sædvanlige måde forsøgt at tillægge andre mennesker motiver, som det ærede medlem ved at disse mennesker ikke har. Jeg må sige, at denne form for polemik forekommer mig i hvert fald at være under, hvad der er værdigt her i tinget — jeg ved ikke, om den kan anses for værdig for det ærede medlem.

Endelig siger det ærede medlem hr. Aksel Larsen, at det ville være ønskeligt, om regeringen i stedet for at foretage militære foranstaltninger, der i bedste fald er nytteløse, og at ofre flere penge på militæret ville gøre en indsats som regering for at påvirke stormagterne til at løse de tyske spørgsmål ad forhandlingens vej, og gøre det snart, samt i øvrigt at optage realitetsforhandlinger om de verdenspolitiske spørgsmål, der holder freden i konstant faretilstand.

Det ærede medlem ved, at den danske regering er tilhænger af forhandling, af realitetsforhandlinger om de verdenspolitiske spørgsmål. Det ærede medlem kender den tale, den højtærede udenrigsminister holdt i De Forenede Nationer. Det ærede medlem kender som medlem af det udenrigspolitiske nævn gennem de drøftelser, der har været, hvilken holdning den danske regering har indtaget. Det ærede medlem er slet ikke uvidende om, hvorledes forholdene

er. Det er derfor efter min opfattelse helt urimeligt, at det ærede medlem tillader sig at benytte en sådan form — ikke for at oplyse, men for det modsatte — over for det høje tings medlemmer og over for den danske offentlighed.

Jeg vil gerne dertil føje, at det har undret mig ganske overordentlig, at medens de øvrige partier i tinget gav udtryk for ængstelse over den udenrigspolitiske situation, der er opstået, og f. eks. gav udtryk for ængstelse i anledning af genoptagelsen af kernevåbenforsøgene, som vi ved indebærer en trussel, i hvert fald hvis de fortsættes, imod dem, der i øjeblikket lever, og måske imod fremtidige generationer; havde det ærede medlem hr. Aksel Larsen ikke et eneste ord i sin tale, der udtrykte en tilsvarende ængstelse. Det ærede medlem nævnte ikke med et eneste ord genoptagelsen af prøvesprængningerne med kernevåben. Jeg erindrer, at det ærede medlem tidligere fra denne talerstol i detaljer har udmalet, hvilke farer de indebærer for menneskeheden — dengang var det amerikanerne, der foretog forsøgssprængninger. Det undrer mig i allerhøjeste grad, og jeg vil gerne spørge det ærede medlem: mener det ærede medlem, at nu eksisterer der ingen fare som følge af prøvesprængninger med kernevåben, fordi det er Sovjetunionen, der har påbegyndt en lang række kerne-sprængninger i atmosfæren? Jeg ved, at det ærede medlem prøver at fremstille det sådan, at det ærede medlem og hans parti repræsenterer noget nyt i dansk politik, men i hvert fald gælder det for det ærede medlem, at den tale, han holdt i folketinget i går, ord til andet i fremgangsmåde, i teknik og niveau svarer til de taler, det ærede medlem holdt, medens han var det kommunistiske partis talsmand i tinget.

Erik Eriksen: Ja, også jeg erkender, at debatten på en måde er sluttet, og jeg har derfor heller ikke mange bemærkninger at gøre, og jeg håber, at jeg ikke oftere ved denne lejlighed skal ulejlige den højtærede formand.

Den højtærede statsminister gik jo behændigt uden om — eller i hvert fald uden om mange af — de væsentlige problemer, der blev rejst under debatten, og det er måske klogt af en statsminister, der repræsenterer så